

สภาพความเป็นจริงของโลก

หลวงปู่สมชาย จิตวิริโย

เนื่องจากพวกเราก็ได้ยินได้ฟังกันมาเหลือเกินแล้ว ครูบาอาจารย์ท่านก็มาโปรดมาปราบพวกเรา พวกเราก็เข้าใจดีในลัทธิข้อปฏิบัติ อันนี้ก็ขอให้พวกเราเร่งรัดข้อปฏิบัติให้ดูเถอะ ว่าใครสามารถมีความดีขึ้นมาได้ยังไงบ้าง ก็พยายามพิสูจน์กันอยู่ แต่ก็ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นมา เพราะฉะนั้นอยากให้เราเร่งบำเพ็ญกัน

และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราก็ไม่ใช่ฝ่ายปริยัติ ก็ไม่จำเป็นอะไรที่จะต้องมาสอนกันซ้ำซากๆ เหมือนทางปริยัติ อย่างปริยัติสอนกันซ้ำซากๆ จนจบได้ ๙ ประโยค แต่ในเมื่อไม่ประพฤติปฏิบัติ ไม่บำเพ็ญก็ไม่ได้อะไร ก็ไม่มีอะไรถมไป ผู้ที่เรียนได้ ๘ ๙ ประโยค แล้วคุณธรรมความดีทั้งหลายเหล่านั้น ไม่ได้มาเป็นคุณสมบัติของตัวเองเลย รู้กันแค่ประสาทสมองเท่านั้น ไม่ได้รู้เข้าถึงใจ อันนั้นไม่เป็นไปเพื่อความสำเร็จได้

พวกเราศึกษารวมะปฏิบัตินั้นก็ไม่มีอะไร เหมือนสมัย
พระพุทธเจ้าสอนยุคสมัยกระนั้น ไม่ใช่จะมาเสียเวลากัน ๙ ปี
๑๐ ปี ๒๐ ปี บางที่ท่านนั่งอบรมอยู่ บางที่ไม่ถึงชั่วโมงด้วยซ้ำไป
เขาเข้าใจหลักสูตรข้อปฏิบัติแล้วก็ไปบำเพ็ญ ก็ได้สำเร็จมรรคผล
บางท่านบางองค์ในเมื่อเกิดความสงสัยก็เข้ามากราบเรียนต่อ
พระพุทธเจ้าก็สอนต่อ ก็ไปบำเพ็ญกัน เท่าที่สังเกตดูแต่ละองค์
รู้สึกไม่ได้ศึกษามากมายเลย

นอกจากพระอานนท์เถระเจ้าซึ่งเป็นผู้เป็นพหูสูตรนั้นนะ ได้
ศึกษามากเพราะขอพระพุทธเจ้าว่า พระองค์ไปเทศน์ ณ สถานที่
ใด อานนท์ไม่มีโอกาสติดตามไปด้วย กลับมาถึงอารามแล้ว จะ
ฝึกแสนดีก็ต้องสอนธรรมะซะก่อน พระพุทธองค์ก็รับ แล้วก็
ปฏิบัติตามอย่างนั้น แต่แล้วก็เป็นผู้ได้สำเร็จล้ำค่าที่สุด จน
พระพุทธเจ้านิพพานซะแล้ว ถึงสามเดือน จึงได้เป็นไปเพื่อ
ความสำเร็จ อันนี้เป็นอย่างนั้น

แต่แท้ที่จริงแล้วก็ไม่จำเป็นอะไรที่เราจะต้องไปดูฝอย คือ
ตำราของจริงได้ประสบมาแล้ว ทั้งตัวของเราเองและทั้งผู้อื่น เรา

ก็ได้ประจักษ์มาแล้ว ทั้งสายหูและสายตาและจิตใจ ก็พอที่จะ
เอามาพิจารณาได้ว่าดีหรือชั่ว น่าหลงมึน ที่เคঁ่าหลงกันนั้นน่า
สุขมึน ที่เคঁ่าสุขกันนั้น

เมื่อเข้านี้ไปเจอสองสาย อยากจะเข้ามาพรมน้ำมนต์ก็ต้อง
ไล่กลับ บอกให้ไป เดี่ยวไปเอากันมา เดี่ยวไปกอดร้องให้กัน
เสียก่อนให้พอแล้วก็ค่อยมานะ เดี่ยวพรมน้ำมนต์ให้ เรื่องของ
เรื่องคือ อีกฝ่ายหนึ่งก็สามีซื่อพลอยไป ก็ซื่อจากคุณเผือกนี้เอง
เกิดไปได้กำไร ซื่อไปแล้วไปขายได้กำไร ไม่เอาแม่บ้านมาทาน
อาหารด้วย กลับไปเอาคนอื่นหรือแฟนใหม่เคঁ่า เพื่อนฝูงมา
ทานอาหาร แม่บ้านอยู่ที่บ้านก็น้อยอกน้อยใจเสียใจว่า ทำไม
เวลาทุกข์ก็มาทุกข์อยู่ด้วยกัน ทุกสิ่งทุกอย่างลำบากด้วยกัน
ปัจจุบันนี้มันผิดแสนสาหัส ไหนจะต้องค่าเทอมของเด็ก ไหน
จะต้องเสียค่าเช่าบ้านค่าน้ำค่าไฟสารพัด ทำไมไม่คำนึงถึง
เหตุการณ์อันนี้ พอขายพลอยได้กำไรแล้วพากันไปทานอาหาร
กัน อีกกระทึกครึกโครม เพื่อนฝูงญาติมิตร ทั้งของใหม่ด้วย คน
ที่อยู่ทางบ้านก็กลุ่มอกกลุ่มใจและเสียใจ พอเสร็จเรียบร้อย อิม

เมากลับมาก็มาจวกกัน ก็เลยต้องแยกทางเดินกัน แยกทางกัน
เดิน บอกว่าทำไมไม่ไ้มาวัด ไม่มาแล้ว เค้าหนีไปอยู่กับเพื่อน
เค้าแล้ว เลิกกันไปซะแล้ว

อีกเจ้าหนึ่งกำลังจะคลอด ท้องใหญ่โย้อยู่ ก็นั่นก็อีก
เหมือนกัน อีกฝ่ายหนึ่งกำลังไปติดอีกฝ่ายหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่ง
กำลังจะคลอด น้อยอกน้อยใจเสียใจว่าทำไมหละ ถึงไม่เห็น
ความทุกข์ กำลังจะคลอดอยู่แล้ว อีกสองสามวันนี้ ทำไมถึงไป
มัวเพลิดเพลินไปในสิ่งที่ไม่ชอบไม่ควรอย่างนั้น ทะเลาะกัน เข้า
แตกกันอีกไปรายหนึ่ง ก็เลยแยกกันทั้งสองคู่เมื่อเช้านี้ ก็เลยบอก
ว่าจะเอาอย่างไรกันหละ ไป เดี่ยวกลับไป ไปเอากันมาพรมน้ำมนต์
เค้าไม่กล้าเพราะเค้าท้อง บอก ไม่เป็นไร ไปเอากันมา เดี่ยวเข้า
ไปในห้องเสียก่อน กอดคอกันร้องไห้ให้พอเลย แล้วก็กลับมา
เดี่ยวพรมน้ำมนต์กัน

สิ่งจริงๆเหล่านี้แหละ เราเอามาคุยกัน ใ้เรื่องตำราที่ไปยก
มาว่าพระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้น พระพุทธเจ้าสอนอย่างนี้ ไป
กำหนดตามตำรับตำรานั้น มันไม่ใช่ของจริง เราผู้ปฏิบัติเราเอา

ของจริงๆมาคุยกัน ทุกคนก็เห็นมาแล้ว ของจริงเหล่านั้น มองดู
ความเป็นอยู่ในโลกแล้ว จะตำหนิโลกซะเลยหรือ มันก็ดูจะไม่ถูก
เพราะบางคนไม่เข้าใจว่าโลกคืออะไร เข้าใจว่าโลกคือก้อนดินนี้

ความเป็นจริงโลกคือฝูงสัตว์ต่างหาก หรือโลกคือ**โลกธรรม**
๘ ต่างหาก เป็นโลกของธรรมะ จะก่อให้เกิดความเศร้าสลดจิต
แล้วมองเห็นสภาพความเป็นจริงของโลก ซึ่งเราเคยหลงใหล คน
อื่นหลงใหล มั่นน่าหลงใหลมั๊ย มั่นดีตรงไหน เราเอาเรื่องของ
จริงๆมาคุยกัน โลกนี้คือฝูงสัตว์ สรุปลให้มันได้ความซะ โลกนี้คือ
โลกมายา เอางั้นนะ มันมายาโลกนี้ มันมีอะไรจริงจังก ดูเอง
อันนี้ดูกันให้ดี อ่านกันให้ดีๆ

เราเกิดมาก็ล้านก็แสนชาติมาแล้ว ความทุกข์ทั้งหลายที่เรา
เผชิญอยู่นี้ ไม่ใช่เฉพาะชาติเดี๋ยวนี มาทุกภพทุกชาติ แต่เรื่อง
อะไรที่เราจะมาทรมานกันอยู่อย่างนี้ ทั้งกายและทั้งใจ มันน่าจะ
จบจะสิ้นกันซะทีแล้ว เพราะเราก็เกิดมาเกินเหลือเกินแล้ว เกิด
แล้วก็ตายๆ มาเผชิญความทุกข์ทางกายทางใจ ตายไป เกิดมา

อีก ไปเผชิญความทุกข์ทางกายทางใจอีก ตายไปอีก เกิดมาอีก
มันจะจบเมื่อไหร่

เพราะฉะนั้นพวกเราดึงเอาสิ่งที่พวกเราหลง ก่อให้พวกเรา
มาเผชิญกับสิ่งเหล่านี้มันมาคุยกันซักทีซิว่ามันเป็นยังไง คณะ
อาจารย์หญิงก็สันต์ดอยู่แล้วเรื่องเหล่านี้ ก็ดึงเอามาสอนลูกน้อง
ตัวเอง ว่าสภาพของความเป็นจริงในโลกนี้มันมีอะไร โลกนี้มัน
โลกมายาต่างหาก ไม่สมควรที่เราผู้เป็นธรรมะจะต้องไป
หลงใหลกับเขา เราก็มาสอนกันสิ เรื่องความทุกข์ความทรมาน
ต่างๆมีอะไรบ้าง ไล่กันมาเถอะ ไล่ขึ้นมา ความเอาอกเอาใจผู้อื่น
ตลอดความเป็นอยู่ของตัวเอง อุ่มท้องคลอดลูก เลี้ยงลูก สังคม
ไม่เสมอเหมือนเขา เขาเอาเปรียบเรา เราทุกข์ยังไงบ้าง เอามา
คุยกันฟังซิ อย่างนี้หรือมันสุข อะไรมันสุขอยู่ตรงไหน ลองเอา
มาคุยกันซิ ดึงขึ้นมาให้มันหมด เอามาวิจักัน

สรุปแล้วเกิดมาเพื่อทุกข์ มาแบกความทุกข์ มาเผชิญกับ
ความทุกข์ อันนี้มันแน่นอนเหลือเกิน เพราะฉะนั้นพวกเรา
มองให้มันเห็นสิ ในเมื่อมองเข้าไปแล้ว มันเห็นสภาพความเป็น

จริงแล้ว มันน่าหลงใหลที่ตรงไหน หรือเค้าวามันสวยมันงาม อะไร
มันสวย อะไรมันงาม ก็ลองคุยกันดูซิ อะไรมันสวยอะไรมันงาม
หน้ามันสวย ตัดคอมาตั้งไว้ที่นอน ให้เค้าไปนอนจูบนี้ เอา
ได้มั๊ย ก็เอาไม่ได้อีก ทำไมเอาไม่ได้ มันแยกออกมาซะแล้ว แขน
มันงาม นิ้วมือมันงาม ตัดแขนมาวางไว้ที่ที่นอน ให้ไปนอนกอด
นอนจูบดูซิ แยกออกมาเป็นส่วนๆดูซิ มันเอาได้มั๊ย เอาไม่ได้
แยกออกมาแล้ว เป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่ากลัวทั้งนั้น แล้วเวลามัน
รวมมันต่อกันทำไมว่ามันดีแล้ว อยากกอด อยากจูบมัน มันเป็น
เรื่องอะไร ในเมื่อแยกออกมาแล้วทำไมน่าเกลียด มองดูซิ ให้มัน
เข้าใจซิ

ถ้ามันเป็นตนเป็นตัวอยู่ที่นี้ ลมหายใจเข้าออกไม่มี มันขาด
ไปซะอย่างหนึ่ง ไม่มีลมหายใจเข้าออก ให้ไปนอนกอดนอนจูบดูสิ
ก็ไม่เอาอีก ทำไมไม่เอา พอลมหมดแล้วก็น่าเกลียดทั้งนั้น ไม่
อยากถูกไม่อยากแตะ ก็มองเห็นมันเป็นของสกปรกไปซะอีก
แน่ะ!

เพราะฉะนั้นสรุปแล้วก็หมายความว่ามันหลงเพราะความ
รวมกันอยู่ ในเมื่อแยกนะมันไม่หลง ถ้ามันรวมกันอยู่ทั้งหมดก็
มองแล้วก็เกิดรักกัน แต่มันแยกออกไปซะ อันใดที่แยกออกไป
ไม่ควรเลย หรือร่างกายสังขารอันนี้แค่ลมมันแยกออกไปนะ ทุก
อย่างมันมีอยู่ ก็สะอิดสะเอียน แล้วกลัวด้วย เกลียดด้วย นี่เรา
มองดูดี ๆ

เพราะฉะนั้นบรรดาผู้เป็นอาจารย์หญิงทั้งหลายก็พยายาม
สอน เอาเรื่องจริง ๆ นี้มาเลย มาเล่าสู่กันฟัง ว่าเราเผชิญกันมากี่
ร้อยชาติแสนชาติแล้ว แล้วเราจะไปอีกเท่าไร เราจะทำอะไร
ชาติความเกิดยังมีอยู่รำไปหรือ หรือเราจะยุติกันซะเลย ก็มากุญ
กันดู

ถ้าจะยุตินั้น ก็มองเห็นสภาพความเป็นจริงอันนี้ แล้วจิตเนี่ย
เห็นความเป็นจริงอันนี้จนเกิดโลกะวิทูของจริง แล้วความรู้หยั่ง
ฐานเข้าไปมันจะลึกลงไปเป็นลำดับ แล้วเราจะมองเห็นจุดจบ
ในทันทีว่าจุดจบมันอยู่ตรงไหน

อันเนี้ย เพราะฉะนั้นจึงอยากให้บรรดาพวกเราผู้ปฏิบัติเอา
เรื่องจริงๆเนี้ย ดึงเข้ามาเลย เอามาคุยกัน คนเกิด คนตาย คน
ทะเลาะกัน เรื่องสารพัดทุกอย่าง คนมีทุกข์มีสุขเอามาคุยกัน นี่
 হচ্ছেคือของจริงๆเนี้ยเอามาคุยกัน จัดแ่งเกี่ยวเกาะเอาธรรมะ
จริงๆมาคุยกัน อย่าเอาตำรามาคุยกัน เอาชี้อ่ฝอยมาคุยกัน มัน
เอาฝอยมาคุย ไม่ใช่เรื่องจริง ใ้เรื่องของจริงๆ คือความจริงที่
ปรากฏอยู่เนี้ยเรียกว่าของจริง **ความเกิด ความแก่ ความเจ็บ
ความตาย สภาพของความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา**
อันนี้จึงเรียกว่าของจริง เอาสิ่งเหล่านี้มาคุยกัน เนี้ยเรียกว่าผู้
ปฏิบัติ

ผู้ปฏิบัติยังจะไปงมเอาตำราว่าธรรมะหมวดนี้มากจากอันนี้
บาลีอันนี้เป็นอย่างไร พระพุทธเจ้าสอนอย่างไรอย่างนี้ ไป
กำหนดเอาตามตำรามาคุยกัน เอาเรื่องชี้อ่ฝอยมาคุยกัน ไม่ใช่
เรื่องจริง ใ้เรื่องจริงๆ เราประสบอะไรตั้งออกมาสิ เราไปเห็น
อะไร ตั้งออกมา มาคุยสู้กันฟัง นั่นแหละ เรียกว่าเอาของจริงมา
แชร์ เอาของจริงมาแสดง ให้เราเห็นสภาพความเป็นจริงอย่าง

จริงๆที่มันปรากฏอยู่นั้น มันน่ารักมั๊ย มันสวยมั๊ย มันดีมั๊ย มันสุข
จริงมั๊ย เอาขึ้นมาแชร์กันดู

อันนี้เรียกว่าผู้ปฏิบัติต้องเอาเรื่องจริงๆมาว่ากัน แล้วเราจะ
เข้าใจความจริง จิตจะยอมรับสภาพความเป็นจริง การบำเพ็ญ
ของเราก็ได้ผล ถ้าไม่จริงพวกเราก็จมอยู่ในกองเลนคือกิเลส ล่อง
แล่กๆ อยู่นี้แหละ เพราะฉะนั้นเราอย่ามาหลงในโลกมายาเลย!
เลิกกันเสียที ขอให้พวกเราตั้งอกตั้งใจเตรียมตัวเตรียมใจรีบ
ปฏิบัติเข้าสู่นิพพานซะเถอะ อย่ามาวุ่นวายเลย อันนี้วันนี้เล่าสู่
ฟังแค่นี้ แล้วก็ขอให้พวกเราไปประพฤติปฏิบัติกัน ตั้งใจกันให้
ดีก็แล้วกัน ต่อจากนี้ไปก็เลิกกัน

ที่มา: <https://youtu.be/AQLlbqhABZc>